Bonifacius VIII, Pont. Max. (formerly Benedetto Gaetano): Liber sextus Decretalium (with gloss of Johannes Andreae). Ed: Sebastian Brant. Add: Johannes Andreae: Super arboribus consanguinitatis et affinitatis. Clemens V: Constitutiones; the 'Summaria' and 'Divisiones' of Andreae, Dominicus de Sancto Geminiano, and others; and the 'Decretales extravagantes

Basel: Johann Froben, 1 Sept. 1494 Seite 398

a quo ad habitū: ⁊ si nō ꝓ illo
tpe quo ad vsuz. ¶ Nos au
tem attēdentes generalē effi
catiā mortis christi: que per
b baptisma applicat̃ parit̃ om
nibus baptizatis: opinionē
secundā que dicit tā paruu
lis ꝙ adultis cōferri in ba
ptismo informantē gratiā ⁊
virtutes tanꝙ ꝓbabiliorē: ⁊
c de dictis sanctoꝝ ac doctorū
modernoꝝ theologie magis
cōsonā ⁊ cōcordem sacro ap
d probāte ꝯcilio duximꝰ eligē
dam. De rescriptis. ¶ Cle
mens. v. in cōci. vienensi.

Maior prelatus ꝓ membris
suis etiā si sunt de mēsa reū
cōuenire nō pōt ꝑ rescriptū
apostolicū: nisi vbi possent
administratores membrorū:
ꝯfaciēs in expēsis ⁊ īteresse
punit̃: ⁊ ꝓcessus est irritus
Jo. an. Caplm I.

e f Abbates aut alij
religiosi quibusli
bet administratio
g nibꝰ p̄sidentes oc
casione prioratuū seu aliorū
locorū subditoꝝ eisdē: nul
lū auctoritate lr̃arū aposto
i lice sedis vel legatorū ipius
k quomodolibet valeāt cōue
l nire nisi vbi ⁊ corā q̃bus pri

c. lxxviij. loquēs de charitate. Nullū est isto dono ex
cellentiꝰ. Sed omni dono distincto a gratia: ip̄a gra
tia excellentior est: tū qr si sic distinguerent̃: possent a
dei virtute separi: ⁊ sic aliq̃s esset deo gratus sed non
charus ⁊ ecōuerso. Alij vero dicūt ꝙ grā est habitꝰ q̃
fundat̃ in essen
tia anime: chari
tas vero est aliꝰ
habitꝰ qui fun
dat̃ in volūtate
a ¶ Ad habitū
de similibus de
bap. maiores. ꝟ.
Quis in. j. glo.
b ¶ Omnibus
etiā ficte recipiē
tibꝫ: quo ad ca
racterē ⁊ gratiā
gratis datā sed
nō ad gratiā fa
cientē gratū: ni
si cū fictio illa re
cesserit. de cō. di.
iiij. tūc valere. et
c. pe. c ¶ San
ctorum doctoꝝ
modernoꝝ: de
sanctis habemꝰ
Augustinū ꝯtra
iulianū. lib. j. de
bap. paruuloꝝ. d c. habemꝰ magistrū. iiij. sen. iiij. dis.
in prin. ⁊ ibi Alex. Alber. ⁊ Tho. apertius ⁊ breuiter
oēs theologi moderni ī hoc cōcordāt quo ad virtutes
theologicas. s. fidē spem ⁊ charitatē: sed de virtutibꝫ
moralibꝫ vt iusticia fortitudine tēperātia prudentia. ⁊
alijs de q̃bus. xxviij. q. j. §. ex his. bene discordāt mo
derni theologi. Thomas. n. ⁊ sui tenēt etiā morales in
fundi: nā vt dicūt morales acq̃site nō ordināt ex se in
vltimū finē: nec inclinant ꝙ homo sit bene mobilis a
spiritu sancto: ergo est fateri illas infusas. Sed q̃ te
nent ꝯtriū rn̄dēt ad h̄: ꝙ morales acq̃site cōiūcte chari
tati q̄ est forma ꝟtutū vtrūqꝫ sufficiēter ꝑagunt: ⁊ sic
nō est necesse ponere eas infusas. Inducūt ēt isti illud
phy. ꝙ frustra fit ꝑ plura ⁊c̄. vt dixi in prin. c. sꝫ ꝑ vir
tutes morales acq̃sitas pōt hō cū theologicis finē suū
acq̃rere sine moralibꝫ īfusis: ꝓpriū. n. est charitati nos
deo vltimo fini cōiungere. Est. n. fm Aug. rectissima
affectio q̄ nos deo ꝯiūgit ꝫ nō req̃rit̃ infusis theologi
cis ꝙ alie ꝟtutes morales infundant̃. Itē si ꝑuulis in
funderent̃: ꝫ ⁊ adultis. sꝫ experimur ꝙ adultus nō fi
cte baptizatꝰ nō plus se sentit sobriū prudentē tēpera
tū vel iustū quā priꝰ: ꝙ si infunderēt̃ sentire deberet:
ex quo etas nō īpedit cū ꝟtꝰ moralis sit habitꝰ incli
nās ꝑ modū nature: qr fm phy. ij. ethi. Virtus est q̄
habētē ꝑficit ⁊ opꝰ eiꝰ bonū reddit ꝫ cū sacramētū ba
ptismi sit cōe oīa gratis donās: videt̃ ꝙ nō infundat̃
adultis nec paruulis. d ¶ Eligendā. ꝫ illā sequi te
nemur. de hoc eo. ti. c. vno. li. vj. in vj. glo.

Abbates ¶ Sunt due ꝑtes. in pria duplex
ꝓhibitio. in scda ibi siq̃s. duplex pena. s. iur
⁊ hoīs: cām dedit ꝯstōni fraus q̄ sepe cōmit
tebat̃ ad decr. statutū. ꝭ. e. lib. vj. qr si prior
alicuiꝰ domꝰ Bonieñ. dioc. ꝯ me boñ. imperrare vole
bat: hēbat necesse ipetrare boñ. sꝫ si plꝰ expediebat vl
placebat ei me cōuenire ferrarie: ipetrabat̃ ibi rescri
ptum sub noīe maioris: pura Camaduleñ. Cisterciēñ.
Cartusieñ. ⁊ silis cui suberat illa domꝰ. ⁊ sic q̄si actor ⁊
reꝰ eēnt diuersaꝝ dioc. fiebat cōmissio in loco vicinio
dioc. Boñ. ifra dietā: ⁊ cōstat ꝙ h̄ multū frequētabat̃
ad excludēdā dioc. rei. Eodē mō si domꝰ erat ferrarie
me boñ. ꝯueniebat ferrarie ip̄e maior: qd̄ prior loci nō
potuisset. Jo. an. Ad euidētiā p̄mittas fm. d. an. ꝙ si
actor ⁊ reꝰ sunt
eiusdem diocesis
oportet ꝙ actor
impetret in dio.
de qua sunt. ď re
scriptis statutū
. §. cū aūt li. vj.
Si vero diuersa
rū actor necessi
tat̃ ad impetrā
dū vel in dioc.
rei vel in ꝓpinq̄
ꝑ dietā in ꝓpria
aūt actoris ipe
trare nō pōt vt
ibi. Scdo p̄mit
te ꝙ ꝓ mēbris
subiectis abba
tes agere pn̄t ⁊
appellare. Et
qn̄ agentes p̄se
rant̃ habet̃ ma
teria de iudi. cū
deputati. ďresti
tꝰ cū olim. de re
lig. do. cū venerabilibꝫ. ⁊ pleniꝰ de resti. spo. olim cām
Jmol. e ¶ Abbates. solēt isti vocari patres abba
tes. ꝭ. de reg. c. fi. f ¶ Alij. h̄ nomē nō semꝑ positio
nē significat: facit de h̄. ꝭ. e. ti. c. sedes. in. iij. glo.
g ¶ Presidentes. vt magistri. hospitalis cruciferorū
⁊ his siles. Idē si denoīent̃ p̄ores. vt Camalduleñ. vl
ministri: vt in ordine minoꝝ: vel qd̄ qd̄cūqꝫ sit nomē
p̄sidentiū tali loco vel ordini cui subsunt hec mēbra
Et late intelligas lr̃am siue sint p̄lati ordinū: vt p̄di
cti: siue sint p̄lati monasteriorū habētiū mēbra: vt no
uātulanū: pōposianū: fructuariensem: ⁊ his siles. Et
lꝫ nō intellexerit vt puto de p̄sidētibꝫ capitulis ꝓuinci
alibus monachoꝝ: de q̄bꝰ de sta. mo. in singulis. ⁊. c.
ea q̄. illi. n. nō imperrāt ꝓ monasterijs ꝓuincie: si tn̄ da
ret̃ ꝙ impetrare possent: locuz haberet qd̄ hic dicit̃ ex
idētitate rōnis: ⁊ lꝫ de religionis loquat̃: idē tn̄ de se
cularibꝫ q̃ simili mō p̄essent: sꝫ qr id rarū h̄ frequētatū
iō de religiosis loquit̃. h ¶ Occasione. si. n. cām ꝓ
priā vel capitis talis p̄latꝰ agere vellet: ⁊ ꝓ illa impe
trare: tunc nō haberet̃ ꝯsideratio loci vbi situ ē mem
brū. i ¶ Legatoꝝ. vel delegatoꝝ. ꝭ. e. statutū. §. in
nullo. li. vj. De inferioribꝫ ordinarijs nō est dubiū: cuz
in eis locū nō habet decre. statutū. sꝫ id qd̄ habet̃ de
offi. ordi. cū epus. ⁊. c. vt litigātes. li. vj. k ¶ Cōueni
re. ī actore loquit̃ nō ī reo. hinc ē ꝙ si ego Boñ. ꝓ mē
bro Boñ. volo ꝯuenire ipiꝰ membri maiorē q̃ est dioc.
aratine nō potero ipetrare Boñ. sed aretij: vel in lo
co vicino ꝯ. dietā: fm formā decre. statutū. §. cum aūt.
Idētitas. n. qua hic idē fingit̃ administrator mēbri et
suus maior in reorum fauorē inducta: in eoꝝ grauamē
retorqueri nō debet. ď reg. iur. qd̄ ob gratiā. li. vj. cū
suis cōcor. priorē aūt illius mēbri bene cōueniā Boñ.
vt ibi. §. cū vero. ⁊ qd̄ prius dixi ꝓcedit hoc posito qd̄
etiā in realibꝫ cōsideret̃ locꝰ domicilij. vt no. in p̄al. §.
cū vero. in glo. olim dicebamus.
l ¶ Coram quibus. de loco erat dubium: de ꝑsonis
nō: sed forsan hoc intendit ꝙ si is qui impetratꝰ a pri

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-851/0398
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG